

Een nieuwe fase

Van basisschoolleerling naar brugpieper

Veel ouders maken dit schooljaar de switch van hun zoon of dochter naar het voortgezet onderwijs mee. Als het de oudste is, dan is het extra spannend. Er zijn grote veranderingen in het gezin.

De reis naar een school voor het voortgezet onderwijs is vaak verder weg dan waar het kind nu heen gaat. Ze moeten bijvoorbeeld vroeg uit bed, wennen aan de nieuwe manier van leren en het krijgen van lessen. Contact met (nieuwe) vrienden speelt zich buiten het gezichtsveld van ouders af.

Verandering

Als ouders krijgen we een andere rol in het opvoeden: van kapitein naar coach. Het opvoeden is een beetje voorbij. Twaalf jaar hebben we energie kunnen steken in het

aan- en afleren van gedrag. Twaalf jaar hebben we ook mogen vertellen over wie God is en Wie Hij voor hen wil zijn. Nu staan ze op de drempel van een nieuwe toekomst. Bij het afscheid van groep 8 staan ze daar als klas. Vol verwachting. De basisschool heeft eigenlijk wel afgedaan. Ze zijn toe aan een nieuwe sprong. Jonge stemmen die zingen: "Heer, ai, maak mij uwe wegen door Uw woord en Geest bekend." Je hoopt dat ze die bedde ook meenemen in hun verdere leven. In samenwerking met De Vlucht en SGJ is er een cursus:

'Tijd voor puberteit!' Samen met andere ouders is er herkenning rond de puberteit. Er zijn vier bijeenkomsten waarin stil gestaan wordt bij de veranderingen in de jongere en veranderingen in de opvoeding. Als afsluiting is er een avond waarbij de jongeren zelf ook uitgenodigd worden. Het doel is

voor willen behoeden. Maar helaas, helemaal weerhouden kun je ze nooit. Het is een kwestie van een balans vinden tussen: kinderen de vrijheid geven om vrienden te vormen en dingen uit te proberen, en ze de stabiliteit bieden van ouders, leerkrachten en andere volwassenen die jongeren

Als ouders krijgen we een andere rol in het opvoeden: van kapitein naar coach. Het opvoeden is een beetje voorbij.

om jongeren en ouders betrokken te maken op elkaar. Dat er begrip is en handvatten zijn om op een positieve manier met elkaar om te gaan.

Ontwikkeling

Pas las ik een aardig boekje over het sociale brein van de puber, door Eveline Crone, de schrijfster van *Het puberende brein*. Er wordt op dit moment veel onderzoek verricht naar de hersenactiviteit en de ontwikkeling van puber naar volwassene. De schrijfster geeft aan dat puberteit een hormonenstorm is. Deze heeft grote invloed op de behoefte aan spanning zoeken, uitdagingen aangaan en hoe ze emoties van anderen kunnen inschatten. Dat betekent dus dat je je als ouder moet realiseren dat het risico's nemen van pubers in het bijzijn van vrienden hoger is. Het geeft hen een kick om erbij te horen. Buitengesloten worden doet pijn in de hersenen. En omdat jongeren juist gericht zijn op sociale contacten, is het iets waar ze elke dag tegenaan kunnen lopen. Dat willen ze niet en daardoor nemen ze grotere risico's. Als ouders houd je dan je hart soms vast. Je zou je kind zo graag daar

helpen om de mogelijke gevaren daarvan in te zien. Dit proces gaat misschien met vallen en opstaan, maar is wel essentieel voor onze kinderen.

Belangrijk is het jongerenwerk binnen onze gemeenten. De Zomerkampen zijn weer afgelopen. Het zijn plekken waar ze volop met elkaar kunnen lachen, praten, ontdekken en ook serieus rond het Woord bezig zijn. Ook delen ze de pijn die soms door hen wordt ervaren. De verenigingen hopen weer te gaan starten. Ook daarin zijn leiders een vraagbaak voor jongeren. Het belangrijkste is echter de vraag, hoe wij als ouders, leerkrachten en andere volwassenen onze jongeren aan de voeten van de Heere Jezus zouden kunnen brengen. Dat kan nooit in eigen kracht (Jakobus 1: 5). Het moet wel een vraag zijn, die ons hele leven meegaat.

✉ mw. A. Thijsen-Bos

Annelies Thijsen-Bos is verbonden aan Forestconsult. Heeft u interesse in de cursus: 'Tijd voor puberteit?' Mail gerust voor meer informatie: info@forestconsult.nl